

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/427/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Gyulai Törvényszék 3.Bf.109/2025/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó jogi képviselője (Pallag Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: Dr. Pallag Péter) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Gyulai Törvényszék 3.Bf.109/2025/11. számú ítélete és a Gyulai Járásbíróság 6.B.27/2023/119. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseire hivatkozással.
- [2] Az indítvány, annak kiegészítése és a támadott bírósági határozatok alapján az ügy lényege és az alkotmányjogi panasz előzményei az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] Az indítványozóval szemben 2019. január 13-án indult büntetőeljárás egy ügyvédi minőségében szerkesztett és ellenjegyzett tartási szerződéssel összefüggésben. Az ügyben első fokon eljáró Gyulai Járásbíróság 2024. november 19. napján 6.B.27/2023. számon meghozott ítéletében megállapította az indítványozó büntetőjogi felelősségét ügyvédi visszaélés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 285. § (1) bekezdés], bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont]. Ezért a bíróság az indítványozót III. r. vádlottként – halmazati büntetésül – 2 (két) év börtönbüntetésre és 2 (két) év ügyvédi tevékenység gyakorlásától mint foglalkozástól eltiltásra ítélte, a börtönbüntetés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre felfüggesztette.

- [4] Az indítványozó és védője fellebbezése folytán másodfokú bíróságként eljáró Gyulai Törvényszék 3.Bf.109/2025/11. számon 2025. szeptember 18-án hozott ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Az indítványozó ügyvédi visszaélés büntettének [Btk. 285. § (1) bekezdés] és bűnsegédként elkövetett csalás büntettének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] minősített cselekményét egységesen bűnsegédként elkövetett csalás büntettének [Btk. 373. § (1) bekezdés I. fordulat, (4) bekezdés a) pont] minősítette; a közokirat-hamisítás büntetteként minősített [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] cselekmény vonatkozásban mellőzte a társtettesi elkövetést. Az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre, a felfüggesztés próbaidejét 1 (egy) évre, az ügyvédi foglalkozástól eltiltás tartamát 1 (egy) évre enyhítette.
- [5] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy az ellene folyt büntetőeljárásnak az ő szempontjából két fő kérdése volt: egyrészt az, hogy a sértett rendelkezett-e belátási képességgel a szerződéskötés időpontjában; másrészt az, hogy amennyiben nem rendelkezett, úgy a sértett belátási képességének hiánya felismerhető volt-e az ügyintéző ügyvéd számára. Ezen kérdésekre tekintettel az indítványozó szerint meghatározó jelentősége volt az eljárásban az igazságügyi szakértői bizonyításnak. Ennek kapcsán az indítványozó elsődlegesen azt kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok a szakértők tárgyaláson tett azon egyértelmű nyilatkozatait, amelyekkel a nyomozás során adott írásbeli szakvéleményüket – a sértett belátási képessége hiányának az indítványozó általi felismerhetősége tekintetében – módosították, nem azok szövegszerű tartalma szerint vették figyelembe. A bíróságok ugyanis a szakértői nyilatkozatokat oly módon értelmezték, mintha a szakértői vélemény érdemi módosítására – a sértett belátási képességének az ügyintéző ügyvéd általi felismerhetősége tekintetében – nem került volna sor. (elsőfokú bíróság ítélete: [164], [171]–[175] bekezdés; másodfokú bíróság ítélete: [154]–[165] bekezdések) Az indítványozó szerint ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai köréből az indokolt bírói döntéshez való jogot sértette, mivel a bíróság a döntése szempontjából releváns bizonyítékokat nem a valós tartalmuk szerint értékelte és a bírósági ítélet indokolása iratellenessé vált. (indítvány 4. oldal, indítvány-kiegészítés 7. oldal)
- [6] Szintén az ügyben folyt igazságügyi szakértői bizonyítással összefüggésben kifogásolta az indítványozó a szakértők kirendelésének a körülményeit. Ezzel összefüggésben rámutatott, hogy az egyik kirendelt szakértő korábban a sértett kezelőorvosa volt és javaslatot tett a sértett cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezésére. A másik szakértő kapcsán pedig azt sérelmezte az indítványozó, hogy az az első szakértő munkahelyi beosztottja volt. Ezen körülmények miatt az

indítványozó szerint észszerű kétely merült fel „a szakértői bizonyítás pártatlanságával kapcsolatban” (indítvány 5. oldal, indítvány-kiegészítés 8. oldal). Az indítványozó szerint emiatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásához való jog részjogosítványai köréből a pártatlanság követelménye sérült, továbbá a fegyverek egyenlőségéhez való jog, amelyet az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésével azonosított. Rámutatott az indítványozó arra is, hogy a pártatlanság követelményét az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJEE) is védelemben részesíti a 6. cikk (1) bekezdésében.

- [7] Előadta az indítványozó a kifogásait a büntetőeljárásban kihallgatott rendőr tanúkat érintően is. Azt sérelmezte, hogy a sértett cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezésére vonatkozó konkrét kérdésre a tanú nem kívánt válaszolni, majd kitérő választ adott, amelyet a bíróság „nem akadályozott meg” (indítvány 3. oldal), és a válaszáért „nem kényszerítette ki” (indítvány 6. oldal). Az indítványozó ebből az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdése szerinti védelemhez való jog és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes eljárásához való jog köréből a fegyverek egyenlősége követelmény megsértését vezette le. Utalt továbbá az indítványozó arra is, hogy a válaszáért bírói elfogadása az EJEE 6. cikk (3) bekezdés *d)* pontjának a megsértését is megvalósította.
- [8] Az indítványozó mindezen sérelmeit a büntetőeljárásban a bíróságok nem orvosolták, amely így, hatékony jogorvoslat hiányában ugyancsak a bírói döntések alaptörvényellenességét eredményezte. A másodfokú bíróság azáltal előidézte az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogának a megsértését, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban történt alapjogsértéseket nem orvosolta. Kiemelte végül az indítványozó, hogy a jogorvoslathoz való jogot az EJEE 13. cikke is védi.
- [9] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [10] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.
- [11] 3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni. A jelen indítvány alapjául szolgáló eljárásban a Gyulai Törvényszék

- 3.Bf.109/2025/11. számon hozott ítélete az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében a bírósági eljárást befejező és alkotmányjogi panasszal támadható döntésnek minősül.
- [12] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó úgy nyilatkozott, hogy a Gyulai Törvényszék támadott végzését 2025. november 17-én vette kézhez. Így az alkotmányjogi panaszt 2026. január 10-én határidőben terjesztették elő.
- [13] Részben tesz eleget az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében a határozott kérelemmel összefüggésben rögzített feltételeknek is. Az indítványozó beadványában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §) és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdés]. Meghatározta továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó konkrét bírósági határozatokat, valamint kifejezett kérelmet fogalmazott meg a megsemmisítésükre.
- [14] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés értelmében az indítvány mindezek mellett abban az esetben tekinthető határozottnak és fogadható be, ha megjelöli az eljárás megindításának indokait és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [b] pont]; továbbá indokolást tartalmaz arra nézve is, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [e] pont]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas az érdemi elbírálásra {3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [15] Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy ezen feltételeket a konkrét indítvány részben teljesítette. Az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezései köréből ugyanis az indítványozó nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető, önálló indokolást az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdését érintően. A védelemhez való jog sérelmét az indítványozó egyéb sérelmeihez kapcsolódóan jelölte meg, egyedi érveléssel nem támasztotta alá. Konkrét és önálló indokok hiányában ezen indítványi elem érdemi vizsgálatának nem volt helye. Megjegyzi emellett az Alkotmánybíróság, hogy a fegyverek egyenlőségéhez való jog, amelyet az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésével azonosított, valójában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványa, ezért ez az indítványozói kifogás sem volt ilyen összefüggésben vizsgálható.
- [16] Nem végezhetette el az Alkotmánybíróság továbbá az indítványozó azon kifogásainak a vizsgálatát sem, amelyekben az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. és 13. Cikkének a megsértését állította. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontja alapján ugyanis jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatát az Abtv. 32. § (2)

bekezdésében meghatározott indítványozói kör kérheti. Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panasz esetén nincs lehetőség a bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára {3327/2018. (X. 16.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [17] 4. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja továbbá az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen az Abtv. 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint az Abtv. 29-31. § szerinti tartalmi követelményeket. Ezeket a feltételeket vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [18] 4.1. Az indítvány teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdéséből fakadó kritériumokat, mivel az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Az indítványozó továbbá az alkotmányjogi panasz előterjesztésére jogosultnak tekinthető, és figyelemmel arra, hogy a megsemmisíteni kért bírósági határozat az indítványozó ellen folyt büntetőeljárásban született, nyilvánvalóan érintett is.
- [19] 4.2. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának az is feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [20] Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel összefüggésben előadott kifogásait az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a alapján a következőképpen értékelte.
- [21] A támadott bírósági ítéletekkel kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes

bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [22] Ezen következetes gyakorlatára is figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó kifogásai kivétel nélkül az ellene folyt büntetőeljárásban a bíróságok által lefolytatott bizonyítási tevékenységgel – annak köréből a szakértői bizonyítással és a tanúkihallgatással – voltak kapcsolatosak. Az indítványozó az előadott sérelmekhez kapcsolódóan felhívott ugyan alaptörvényi rendelkezéseket, ám az általa előadott érvek nem voltak alkalmasak az alapjogi sérelem igazolására. Figyelemmel volt emellett az Alkotmánybíróság arra is, hogy az indítványozó ellen folyt büntetőeljárásban a bíróságok részletes indokolással támasztották alá döntéseiket, amelyekből kiderült, hogy megvizsgálták az indítványozó büntetőeljárásban előadott kifogásait, azok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kiegészítette és helyesbítette (elsőfokú bíróság ítélete [158]–[192], másodfokú bíróság ítélete [68]–[76], [79]–[98], [153]–[187]).
- [23] Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság jelen ügyben arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó nem vetett fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, amely az Abtv. 29. §-a alapján az indítvány befogadását és érdemi vizsgálatát indokolta volna.
- [24] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján az indítvány vizsgálata során arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi

panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjaira figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró